Ο,ΤΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟ ΣΤΟΜΑ ΣΕ ΣΤΟΜΑ

Ο "ΑΡΜΕΝΙΚΟΣ„ ΡΑΔΙΟΣΤΑΘΜΟΣ ΣΑΤΙΡΙΖΕΙ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ

ΕΧΕΙ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΚΡΟΑΤΑΣ, ΕΝΩ... ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ

ΠΑΡΙΣΙ ('Ιδ. Ὑπ.). Ὁ περισσότερον ἔγκυρος ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τοῦ κόσμου εἶναι, ἴσως ὁ «ἀρμενικὸς» ραδιοσταθμός, ὁ ὁποῖος μεταδίδει δηκτικὰ σχόλια ἀνὰ τὴν Ἕνωσιν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν καὶ ὁ ὁποῖος... δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν πραγματικότητα. Ἡ Ἀρμενία εἶναι, ὡς γνωστόν, μία τῶν σοβιετικῶν δημοκρατιῶν, ὁ πληθυσμὸς τῆς ὁποίας φημίζεται διὰ τὸ σαρκαστικὸν πνεῦμα του. Κατὰ συνέπειαν, ὁ «ἀρμενικὸς» ραδιοσταθμὸς ἀποτελεῖ ἐφεύρεσιν πρὸς συγκάλυψιν τῆς πηγῆς πληροφοριῶν καὶ τῶν ἀντικαθεστωτικῶν σκωμμάτων.

Οἱ Ρῶσοι ἔχουν μίαν ὀξεῖαν αἴσθησιν τοῦ χιοῦμορ καὶ διαθέτουν ἐκ παραδόσεως τὸ χάρισμα τῆς εἰρωνείας. Οὕτως, ὁσάκις ἀρχίζουν μίαν συζήτησιν ἢ συνομιλίαν, μὲ τὴν φράσιν «κατὰ τὸν ἀρμενικὸν ραδιοφωνικὸν σταθμόν», εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἀκολουθήσῃ ἓν σαρκαστικὸν σχόλιον, μὲ πολιτικὰς ἀποχρώσεις. Ἠμπορεῖ νὰ λεχθῇ σχετικῶς ὅτι οὐδεὶς ραδιοφωνικὸς σταθμός, κεχωρισμένος ἢ ὅλοι ὁμοῦ: ἡ «Φωνὴ τῆς Ἀμερικῆς», τὸ «Μπὶ—Μπὶ—Σὶ» καὶ ὁ «ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τοῦ Πεκίνου», ἀσκεῖ τόσην ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ οὔτε καὶ κάμνει τόσην σάτιραν, ὅσην ὁ ἀνώνυμος καὶ ἀνύπαρκτος «ἀρμενικὸς ραδιοσταθμός».

Ἐνδιαφέρον ἐν προκειμένῳ εἶναι, ὅτι τὸ «ἀρμενικὸν ραδιόφωνον» ἐπιλαμβάνεται ἀμέσως κάθε ἀνωμαλίας εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν, παντὸς ἀτόπου ποὺ σημειοῦται εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς, οἱουδήποτε περιστατικοῦ καὶ ὅταν ἀκόμη τοῦτο ἐκφεύγῃ τῆς προσοχῆς τοῦ ἐπισήμου κομμουνιστικοῦ Τύπου. Τὸ πρᾶγμα ἀκριβῶς αὐτὸ ἤγαγε τὸν γαμβρὸν τοῦ κ. Κροῦστσεφ καὶ διευθυντὴν τῆς «Ἰσβέστια» κ. Ἀτζουμπεῖ νὰ ἐκφράσῃ τὸ παράπονόν του διὰ τῶν ἑξῆς:

—Συνήθως ἀντιπαρερχόμεθα ἐκείνους ποὺ ἀφηγοῦνται τερπνὰς ζημίας ποὺ γίνεται ἀπὸ τὰ γλώσσας των, ἡ ζημία, ὅμως, τὴν ὁποίαν κάμνουν εἶναι μεγάλη. Μὲ ἱστορίας. Ὑποτιμῶμεν ἴσως τὴν μικροτέραν ἀνωμαλίαν ἢ δυσχέρειαν τῆς τεραστίας καὶ γιγαντιαίας οἰκονομίας μας, οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἀρχίζουν νὰ βουΐζουν, ὡσὰν ἐνοχλητικαὶ φθινοπωριναί μυῖγες.

ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ «ΕΚΠΟΜΠΑΙ»

Πολιτικὸς σχολιαστὴς τῆς γαλλικῆς πρωτευούσης, γράφει σχετικῶς, ὅτι θεωρεῖ τὸν ἑαυτόν του εὐτυχῆ, διότι ἔχει τὸν δέκτην τοῦ ραδιοφώνου του ἐστραμμένον πρὸς τὸν «ἀρμενικὸν ραδιοφωνικὸν σταθμόν», τοῦ ὁποίου παρακολουθεῖ ἀνελλιπῶς τὰς ἐκπομπὰς — ψιθύρους.

—Πρὸ διετίας, γράφει, ἠσχολήθην καὶ πάλιν μὲ τοὺς ψιθύρους καὶ τὰς διαδόσεις τοῦ «ἀρμενικοῦ ραδιοφώνου», τὸ ὁποῖον τώρα παρέχει εἰς τοὺς ἀκροατάς του τὰ κάτωθι νεώτερα σχόλια, ἀναφερόμενα εἰς τὴν σοβιετικὴν πολιτικήν, ποὺ κάμνουν, μάλιστα, καὶ τὸν γῦρον τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως:

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Διατὶ ἀπενεμήθη εἰς τὸν κ. Κροῦστσεφ τὸ ἀνώτατον παράσημον «Λένιν» κατὰ τὴν ἑβδομηκοστὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Διότι, ἁπλῶς, ἐδημιούργησε τὸ ὄγδοον θαῦμα τοῦ κόσμου, καταδείξας εἰς τοὺς Ρώσους πῶς νὰ σπείρουν σῖτον εἰς τὸ Καζακστὰν καὶ νὰ τὸν θερίσουν εἰς τὴν βόρειον Ἀμερικήν...

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ: Ὁ Λένιν ἐδίδαξεν, ὅτι ὁ κομμουνισμὸς εἶναι σοβιετικὴ δύναμις σὺν τῷ ἠλεκτρισμῷ. Ὁ κ. Κροῦστσεφ διδάσκει, ὅτι ὁ κομμουνισμὸς ἰσοῦται πρὸς τὴν κολλεκτιβοποίησιν τῶν ἀγροκτημάτων, σὺν τῷ Καναδᾷ.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ, ἀπευθυνθεῖσα πρὸς τὸ «ἀρμενικὸν ραδιόφωνον»: Ἠμπορεῖ εἰς ἐλέφας νὰ διαρραγῇ;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Ναί. Εὐθὺς μόλις ἐγείρῃ τὸ γεωργικὸν ζήτημα...

Ἐν τῷ μεταξύ, τὸ «ἀρμενικὸν ραδιόφωνον» ἐκδηλοῖ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον, τόσον διὰ τὸ ζήτημα ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, ὅσον καὶ διὰ τὰ ζητήματα ἐσωτερικῆς πολιτικῆς. Παρακολουθεῖ τὰ πάντα καὶ πλησιάζει ἐπίσης, τὰ πάντα, κατὰ τρόπον, πάντοτε, δηκτικόν. Εἰς πρόσφατον, αἴφνης σχόλιόν του, περὶ τῶν ρωσοκινεζικῶν σχέσεων, μετέδωσε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις καὶ ἡ Κίνα κατήλθον εἰς πόλεμον, κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ὁποίου παρεδόθησαν 1.000.000 Κινέζων. Τὴν δευτέραν ἡμέραν παρεδόθησαν ἄλλα 2.000.000 Κινέζων. Τὴν τρίτην ἡμέραν, ὁ κ. Μάο Τσὲ Τοὺγκ ἐκάλεσε τὸν κ. Κροῦστσεφ εἰς τὸ τηλέφωνον καὶ τὸν ἠρώτησε: «Παραδίδεσαι τώρα ἢ ὄχι;...».

...ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ «Μ» ΚΑΙ Ο κ. ΜΙΚΟΓΙΑΝ

Ἀλλ' οἱ πολιτικοὶ σχολιασταὶ τοῦ «ἀρμενικοῦ ραδιοφώνου» ἀποδίδουν τὴν δέουσαν προσοχὴν καὶ εἰς τὰς ἐσωτερικὰς πολιτικὰς ἐξελίξεις καὶ τάσεις. Τίποτε δὲν τοὺς διαφεύγει καὶ ἀποτελοῦν πρότυπον ἐνημερώσεως.

Οὕτως, εἷς ἐκ τῶν σχολιαστῶν τοῦ ἀνωτέρω ραδιοφώνου ἐρωτᾶται διατί, βάσει διατάγματος τοῦ Κρεμλίνου κατηγήθη τὸ γράμμα Μ. Καὶ ἡ ἀπάντησις, καυστικωτάτη πράγματι, εἶναι ἡ ἑξῆς:

—Δὲν ὑπάρχει πλέον λόγος νὰ διατηροῦμε τὸ ψηφίον αὐτὸ διότι δὲν ὑπάρχει μέλι, δὲν ὑπάρχει μαρμελάδα, μακαρόνι καὶ μονέδα... Δὲν ὑπαρχει ἐπίσης Μαλένκωφ, δὲν ὑπάρχει Μολοτωφ. Διατί, λοιπόν, νὰ διατηροῦμεν ἓν ὁλόκληρον ψηφίον εἰς τὸ ἀλφάβητόν μας μόνον καὶ μόνον διὰ τὸν Μικογιάν;».

Τῶν σχολίων τοῦ «ἀρμενικοῦ ραδιοφώνου» δὲν διαφεύγει, οὔτε ὁ κ. Κροῦστσεφ, μολονότι εἶναι λίαν ἀγαπητὸς εἰς τὸν λαόν.

Οὕτω, καθ' ἃ μεταδίδει ὁ ἐν λόγῳ σταθμός, δύο σύντροφοι συναντῶνται εἰς τὴν πολὺ βραδέως προχωρουσαν οὐρὰν ποὺ ἔχει σχηματισθῆ ἔξωθι τῆς «γκούμ» — τῶν γνωστῶν μεγαλων καταστημάτων τῆς σοβιετικῆς πρωτευούσης. Εἰς τὸ τέλος ὅμως, ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν, λόγω τῆς μακρᾶς του ἀναμονῆς, ἐξοργίζεται καὶ λέγει:

—Ἔχω βαρεθῆ καὶ ἔχω θυμώσει τοσον πολύ, ὥστε θὰ τραβήξω κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν κεντρικὴν ἐπιτροπὴν καὶ θὰ δώσω μία γροθιὰν εἰς τὴν μούρην τοῦ κ. Κροῦστσεφ.

—Δὲν θὰ τολμήσης νὰ τὸ κάμης αὐτό, εἶναι ἡ ἀπάντησις ποὺ τοῦ δίδεται.

—Δὲν θὰ τολμήσω; Τί μοῦ λέτε. Περιμένετε καὶ θὰ ἰδῆτε.

Εὐθὺς ἀποσπᾶται ἀπὸ τὴν οὐρὰν καὶ κατευθύνεται πρὸς τὴν ἕδραν τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς, μετ' ὀλίγον, ὅμως ἐπανεμφανίζεται, ὁ δὲ φίλος του τὸν ἐρωτᾶ:

—Τοῦ ἔδωσες τὴν γροθιὰν εἰς τὴν μούρη;

—Ὄχι ἀπαντᾶ ὁ θυμοειδὴς σύντροφος.

—Τὸ ἐγνώριζα, ὅτι ἤσουν δειλός... Φοβᾶσαι, ὅσον οὐδεὶς ἄλλος.

—Δειλὸς ἐγώ; Τρελλὸς εἶσαι; Ἡ οὐρὰ αὐτῶν ποὺ περιμένουν νὰ μαυρίσουν τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ κ. Κροῦστσεφ εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε ἀπεφάσισα νὰ ἐπιστρέψω καὶ νὰ ἐνταχθῶ ἐδῶ εἰς τὴν «Γκούμ» ποὺ εἶναι πολὺ μικροτέρα.

Τὸ χιοῦμορ τοῦ «ἀρμενικοῦ ραδιοφώνου» δὲν προκαλεῖ πάντοτε γέλια ἀσυγκράτητα. Τὸ ὅτι ὅμως, ὁ «σταθμὸς» αὐτὸς ὑπάρχει καὶ λειτουργεῖ εἰς μίαν κλειστὴν κοινωνίαν, ἐνέχει ἰδιάζουσαν ὄντως σπουδαιότητα. Καὶ ἐνθυμεῖται τις ἀμέσως τὸ σχόλιον τοῦ δόκτορος Σὰμ Τζόνσον, περὶ τῆς γυναικὸς ἱεροκήρυκος: «Τὸ κήρυγμα ὑπὸ γυναικός, εἶχε παρατηρήσει, ὁμοιάζει μὲ τὸ βάδισμα σκύλου εἰς τοὺς πισινοὺς πόδας του. Τὸ βάδισμα δὲν εἶναι ἀόριστον, ἐκπλήττεσαι ὅμως διαπιστώνων ὅτι ἐπιτυγχάνεται».

Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν γίνονται δέκται ἐκπομπῶν τοῦ εἴδους αὐτοῦ τοῦ «ἀρμενικοῦ ραδιοφώνου», ὡς λέγουν τὰς διαδόσεις καὶ τοὺς ψιθύρους, εἰς τὴν χώραν τοῦ κ. Κροῦστσεφ. Τὸ ὅτι λέγονται πράγματα, ποὺ κυκλοφοροῦν «ἀπὸ στόμα εἰς στόμα», ὡς ἐλέχθη καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος, δὲν εἶναι ἄγνωστον εἰς τοὺς ἀξιωματούχους τοῦ κόμματος. Τὸ γνωρίζει καὶ ὁ κ. Κροῦστσεφ, ἀφοῦ τὸ γνωρίζει καὶ ὁ γαμβρός του, ὁ ὁποῖος καὶ ἐσχολίασε τὸ «κακὸν» ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Ἰσβέστια». Δὲν λαμβάνουν ὅμως μέτρα, διότι, ἴσως, διὰ τοῦ «ἀρμενικοῦ ραδιοφώνου» παρακολουθοῦν τὰς ἀντιδράσεις τῆς κοινῆς γνώμης. Καὶ ὁ «ἀρμενικὸς ραδιοσταθμός», ποὺ ἀσκεῖ μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν Ρώσων, ὅσην δὲν ἀσκοῦν ἡ «Φωνὴ τῆς Ἀμερικῆς», τὸ «Μπὶ — Μπὶ — Σὶ» καὶ ὁ «ραδιοσταθμὸς τοῦ Πεκίνου» ἀπὸ κοινοῦ, συνεχίζει τὰς δημοτικὰς καὶ σαρκαστικὰς πολλάκις ἐκπομπάς του, πρὸς τέρψιν τῶν ἀκροατῶν του.

Θερμοσίφωνες ELCO Special

Α. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ 44
ΚΑΝΑΚΑΡΗ 138
ΤΗΛ. 39—00

Ἄνευ προκαταβολῆς καὶ ΜΕ ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΔΟΣΕΙΣ
ΕΠΙΠΛΑ
Παντὸς ρυθμοῦ
ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ
Οἰκοδομῶν - Καταστημάτων
ΜΗΧΑΝΟΣΥΛΟΤΕΧΝΙΚΗ
Ἐργοστάσιον ΤΕΡΜΑ ΤΕΡΨΗΣ
ΤΗΛΕΦ. 56-86 - ΠΑΤΡΑΙ

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΦΗΜΗΣ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΟΜΒΡΕΛΛΩΝ
ΚΩΝ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 117, ΠΑΤΡΑΙ
θὰ διαθέσῃ ὡρισμένον ἀριθμὸν ὀμβρελλῶν Νάϋλον Ντεγκραντὲ εἰς τὴν ἀπίστευτον τιμὴν τῶν 150 δρ. ἑκάστην, δι' ὀλίγας ἡμέρας καὶ μὲ ἀπόλυτον ἐγγύησιν. Πᾶσα βλάβη δωρεάν

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ
HOOVER
"ΠΑΛΟΥΜΠΗ„
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 48 - ΤΗΛ. 54-30

ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΛΕΩΝ. ΚΟΥΡΛΑΜΠΑ
Λόγῳ κατεδαφίσεως μετεφέρθη προσωρινῶς εἰς τὸ ἐπὶ τῆς πλατείας Γεωργίου Α' ἀρ. 18 κατάστημα

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν προσφιλῆ μας μητέρα, ἀδελφήν, θείαν καὶ μάμμην

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΝ ΣΠ. ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ

ΕΤΩΝ 73

θανοῦσαν κηδεύομεν σήμερον Τετάρτην καὶ ὥραν 10.30 π. μ. ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Τριάδος.

Τὰ τέκνα: Διονύσιος, Χαράλαμπος καὶ Ἀθανασία, Εὐάγγελος καὶ Δημητρούλα Γιαννούλη, Ἀγγελικὴ καὶ Γρηγόριος Ἀθανασόπουλος, Ἑλένη χήρα Νικητοπούλου. Ἡ ἀδελφή: Ἀνδριάνα χήρα Δ. Γιαννούλη. Οἱ ἀνέψιοί. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον κηδειῶν: Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ καὶ υἱῶν ΟΡΕΣΤΗ καὶ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Γερμανοῦ 108, τηλ. 28—39.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Ἡ οἰκογένεια κ. Ἀναστ. Π. Γιαννοπούλου κατέθεσεν ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ δρχ. 150 εἰς μνήμην Θρασ. Κωνσταντίνου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων ὁ Σύλλογος συνταξιούχων μυλεργατοϋπαλλήλων καὶ μακαρονοτεχνιτῶν κατέθεσε δραχ. 150 εἰς μνήμην Γεωργ. Σκαρίμπα, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Παν. Μπατιστάτου δρχ. 200 εἰς μνήμην Γεωργ. Προσαλέντη.

ΔΩΡΕΑΙ

Ἡ κυρία Τασία χήρα Νικολάου Κατσαντώνη κατέθεσεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀνεγέρσεως νέου Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, κατόπιν τῆς ἐκκλήσεώς της, 2.000 δραχ. διὰ τὰ παράθυρα τούτου.

Ὡσαύτως εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιτροπὴν καὶ διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν αἱ οἰκογένειαι Ν. Α. καὶ Γ. Α. κατέθεσαν δαχ. 5.000 δι' ἀξίαν ἑνὸς παραθύρου.

ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

Κυριακὴ 9 Αὐγούστου
Ἡμερησία ἐκδρομὴ εἰς
ΑΚΤΗΝ ΚΑΡΑΪΣΚΟΥ
10—18 Αὐγούστου
ΒΟΡ. ΣΠΟΡΑΔΕΣ
(Ἀλόνησος, Σκόπελος, Σκίαθος)
14—16 Αὐγούστου
ΛΕΥΚΑΔΑ
Πληροφορίαι καὶ δηλώσεις εἰς τὰ Ἐντευκτήριά μας Καναχάρη 184, τηλ. 43—56 καὶ 22—98.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν πολυαγαπημένην μας μητέρα, ἀδελφήν, μάμμην καὶ θείαν

ΙΟΥΛΙΑΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΤΕΝΤΖΕΡΑ

θανοῦσαν χθὲς κηδεύομεν σήμερον καὶ ὥραν 11.15 π. μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῶν Ἀγγέλων (Α' Νεκροταφεῖον).

Τὰ τέκνα: Ἀνδρέας καὶ Ἀγάπη Τεντζερᾶ (δικηγόρου), Χρῖστος καὶ Ντίνα Τεντζερᾶ, Κωνσταντῖνος Τεντζερᾶς. Ἡ ἐγγονή: Ἀβάπτιστον. Οἱ ἀδελφοί: Ἑλένη χήρα Ἀνδρέου Νεζερίτη, Κωνσταντῖνος καὶ Κωνσταντίνα Λινάρδου, Τασία χήρα Σταθακοπούλου. Οἱ ἀνεψιοί.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ, ἐργολάβος κηδειῶν, Κορίνθου 248, τηλ. 20—06 καὶ 44—68.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τοὺς ὁπωσδήποτε συμμερισθέντας τὸ βαρύτατον πένθος μας ἐπὶ τῇ ἀδοκήτῳ ἀπωλείᾳ τοῦ λατρευτοῦ μας

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

θερμῶς εὐχαριστοῦμεν.

Ἡ σύζυγος. Οἱ γονεῖς.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

Αὔριον 6ην τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἑορτάζει ὁ ἱερὸς ναὸς Παντοκράτορος τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος, μετὰ πάσης λαμπρότητος καὶ ἀρτοκλασίας, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Κωνσταντίνου κατὰ τὴν λειτουργίαν καὶ Ἑσπερινόν.

Ὧραι ἀκολουθιῶν: Μέγας ἑσπερινὸς 7ην μ. μ. Ὄρθρος 7ην πρωϊνή.

Ὁ ναὸς θὰ τελέσῃ καὶ πρωϊνὴν θείαν λειτουργίαν ἀρχομένην τὴν 4ην πρωϊνήν. Τὴν ἑσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας θὰ τελεσθῇ Μέγας Ἑσπερινὸς μετὰ παρακλήσεως.

(Ἡ ἐνοριακὴ ἐπιτροπεία)

Ι. Ν. ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΣΚΑΓΙΟΠΟΥΛΕΙΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

Αὔριον Πέμπτην 6ην τρέχοντος μηνὸς Αὐγούστου ὁ ὡς ἄνω φερώνυμος ἱερὸς ναὸς τελεῖ τὴν ἐτησίαν αὐτοῦ πανήγυριν μετὰ πάσης ἐπισημότητος, ἱερουργοῦντος τοῦ ἀρχιμανδρίτου ἱεροκήρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν κ. Χαραλάμπους Δέδε, ὅστις καὶ θὰ κηρύξῃ τὸν θεῖον λόγον.

Ἔναρξις ὄρθρου 6.30 π. μ. καὶ θείας λειτουργίας εἰς τὰς 8 π. μ. Τὴν ἑσπέραν τῆς ἰδίας ἡμέρας θὰ τελεσθῇ ἑσπερινὸς μετὰ παρακλήσεως ὑπὲρ ὑγείας εὐεργετῶν, δωρητῶν τοῦ ναοῦ τοῦ Ἱδρύματος, τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν ἐν τῷ ναῷ ἐκκλησιαζομένων.

Τὴν ἑσπέραν σήμερον θὰ τελεσθῇ Μέγας Ἑσπερινὸς μετ' ἀρτοκλασίας.

Ἡ ἀπόδοσις θὰ γίνῃ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 9ην τρέχοντος.

Ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΜΠΕΓΟΥΛΑΚΙΟΥ

Αὔριον Πέμπτην 6ην τρέχοντος ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, πανηγυρίζει ὁ ἐν Μπεγουλακίῳ ἱερὸς ναὸς τῆς Μεταμορφώσεως μετ' ἀρτοκλασίας καὶ πάσης θρησκευτικῆς λαμπρότητος. Συγκοινωνία δι' αὐτοκινήτων ἐκκινούντων ἐκ τῆς διασταυρώσεως Κολοκοτρώνη— Κανακάρη.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον

Ι. Ν. ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ (ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟΝ ΕΓΛΥΚΑΔΟΣ)

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Ὁ ὡς ἄνω ἱερὸς ναὸς αὔριον Πέμπτην ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, ἑορτάζει μετ' ἀρτοκλασίας καὶ πάσης Ἐκκλησιαστικῆς λαμπρότητος.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἑορτῆς καὶ ὥραν 7ην μ. μ. θὰ ψαλῇ παράκλησις εἰς ἣν θὰ τοποθετηθῇ ἡ εἰκὼν τοῦ Κυρίου εἰς τὴν οἰκείαν αὐτῆς θέσιν.

(Ἐκ τοῦ Ναοῦ)

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΚΑΡΑΜΕΣΣΗΝΕΪΚΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ ὡς ἄνω ἱεροῦ ναοῦ ἀνακοινοῖ ὅτι ματαιοῦται ἡ κατ' ἔτος τελουμένη ἱερὰ πανήγυρις, λόγῳ ἀνεγέρσεως νέου ἱεροῦ ναοῦ.

(Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον)

ΕΝΩΣΙΣ ΕΡΓΑΤΩΝ ΤΥΠΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Καλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως ὅπως προσέλθουν σήμερον Τετάρτην καὶ ὥραν 11—1 εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου διὰ τὴν διενέργειαν ἀρχαιρεσιῶν πρὸς ἀνάδειξιν νέου διοικητικοῦ συμβουλίου.

Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπή

ΓΕΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ "Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ„

—Ἐπαναληπτικὴ δημοπρασία ἐκμισθώσεως ἀκινήτου

Τὴν 9ην Αὐγούστου 1964, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Νοσοκομείου καὶ ἐνώπιον ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς αὐτοῦ, ἐνεργηθήσεται ἐπαναληπτικὸς πλειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐκμίσθωσιν τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Παρθενάκου ἀριθ. 8 οἰκίας τοῦ Νοσοκομείου.

Ὅροι διακηρύξεως κλπ. πληροφορίαι καθ' ἑκάστην κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας ἐν τῷ Λογιστηρίῳ τοῦ Ἱδρύματος.

Ἐν Πάτραις τῇ 4—8—1964

Ὁ πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ε. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Η ΦΡΙΚΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ο ΔΗΜΟΣ τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΑΙΜΑΤΟΣ

60ὸν

Οἱ κατηγορούμενοι, ὅταν τοὺς ἐπλησίασαν διὰ νὰ τοὺς ὁδηγήσουν πάλιν εἰς τὴν φυλακήν, κατέβαλαν μίαν τελευταίαν ἀπεγνωσμένην ἄμυναν. Ὁ Ντεμουλὲν ἀρπάχθηκε καὶ μὲ τὰ δύο του χέρια ἀπὸ τὸ σιαμνί του καὶ δὲν ἄφηνε νὰ τὸν ἀποσπάσουν ἀπὸ ἐκεῖ.

Μερικοὶ ἄλλοι προσεπάθησαν νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τῶν φρουρῶν. Ἀλλ' ἦσαν ἄοπλοι καὶ ἐξηντλημένοι καὶ χωρὶς μεγάλην δυσκολίαν κατώρθωσαν νὰ τοὺς βγάλουν ἀπὸ τὴν αἴθουσαν καὶ νὰ τοὺς ὁδηγήσουν εἰς τὸ ἀμάξι μου, ποὺ θὰ τοὺς μετέφερε.

Ὁ μόνος ποὺ ἀνέκτησε γρήγορα τὴν ψυχραιμίαν του, ἦτο ὁ Δαντών. Μέσα ἀπὸ τὸ πλῆθος ποὺ κατέκλυζε τὴν αἴθουσαν, ἠκούοντο κατὰ τὸ πέρασμά των φωναὶ ἐπιδοκιμασίας.

Ὁ Δαντὼν ἤξερε πόσην σημασίαν εἶχαν αἱ ἐκδηλώσεις αὐταί τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ ἀνήσυχος, ὄχι πλέον δι' αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τὴν Γαλλίαν, ἐστράφη πρὸς τὸν Φιλιππὼ καὶ τοῦ εἶπε:

— Τοὺς βλέπεις; Αὔριον, ὅταν θὰ μὲ ἰδοῦν νὰ πηγαίνω στὴ λαιμητόμο, θὰ φωνάξουν χειροκροτοῦντες τὸν θάνατόν μου: Ζήτω ἡ Δημοκρατία. Ἀλλὰ ἕως πότε θὰ στέκεται στὰ πόδια της ἡ Δημοκρατία;

Τὸ δικαστήριον ἐν τῷ μεταξὺ ἀποσύρεται διὰ δευτέραν φοράν.

Ἡ δευτέρα ὅμως αὐτὴ διάσκεψίς του ἦτο πολὺ σύντομη καὶ ὅλως διόλου τυπική. Ἔγινε διὰ τὰ «μάτια». Ἡ ἀπόφασίς των εἶχεν ἐκδοθῆ ἀπὸ τὸ πρωΐ.

Ὁ φίλος τοῦ Ρομπεσπιέρου, ὁ τυπογράφος Νικολά, τὴν εἶχε τυπώσει ἀπὸ τὴν 8ην πρωϊνὴν ὥραν, προτοῦ ἀκόμη κηρυχθῆ ἡ λῆξις τῆς δίκης. Ἔπρεπεν ὅμως νὰ τηρηθῆ ὁ τύπος.

Ὅταν ἐπανῆλθαν εἰς τὰς θέσεις των οἱ δικασταί, οἱ κατηγορούμενοι ἦσαν ἀπόντες. Ὁ Ἑρμάν, φοβούμενος δυσαρέστους σκηνάς, εἶχε διατάξει νὰ τοὺς κρατήσουν εἰς τὴν φυλακήν.

Μέσα εἰς τὴν κοινὴν σιωπήν, τὴν γεμάτην ἀνάσιμον ἀγωνίαν ἐδιάβασε τὴν ἀπόφασίν των. Τοὺς κατεδίκασαν εἰς θάνατον...

Ἕνας δικαστικὸς γραφεὺς ἐπεφορτίσθη νὰ μεταβῇ εἰς τὴν φυλακὴν καὶ νὰ τὴν διαβάσῃ εἰς τοὺς ἀτυχεῖς καταδίκους. Ὁ Δαντών, μόλις εἶδε νὰ ἀνοίγῃ ἡ πόρτα τοῦ κελλιοῦ των, ἔσπευσε:

— Εἶναι περιττόν, τοῦ λέγει, νὰ τὴν διαβάσῃς. Εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ βαδίσουμε πρὸς τὸν θάνατον. Εἴθε ἡ Δημοκρατία νὰ μὴ μᾶς ἀκολουθήσῃ.

Ἦταν μεσημέρι περίπου, ὅταν ἐπῆγα νὰ τοὺς παραλάβω. Ἡ εἴδησις τῆς καταδίκης των εἶχε πλέον διαδοθῆ καὶ τρομερὰ συγκίνησις εἶχε καταλάβει ὅλο τὸ Παρίσι.

Στοὺς δρόμους ἐσχηματίζοντο μικροί-μικροὶ ὅμιλοι πολιτῶν καὶ μὲ μεγάλας προφυλάξεις συνεζήτουν μεταξύ των τὴν φρικιαστικήν εἴδησιν.

Ὅποιος ἔβλεπε τὸ Παρίσι τὴν ἡμέραν ἐκείνην, θὰ ἐνόμιζε ὅτι εὑρίσκεται στὰς παραμονὰς συβαρῶν γεγονότων. Τίποτε ὅμως ἀπ' ὅλα αὐτά. Ἡ δυστυχία, αἱ ἀλλεπάλληλοι ἀπογοητεύσεις, ἡ τρομοκρατία, εἶχαν σκοτώσει τὴν ψυχὴ τοῦ Παρισινοῦ λαοῦ. Τοῦ εἶχε λείψει ἡ πίστις καὶ ὁ ἐνθου